

Fremtidens farestier skal rumme 20 grise og mindske brugen af ammesøer

Seges Svineproduktion undersøger sammen med flere firmaer, om søer kan passe 20 grise. Stierne, der er indrettet til løsgående søer, viser lovende takter.

29. feb | 00:00

Skrevet af Søren Tobberup Hansen

Billede 1 af 4

Der er fyldt godt op i hulen i en af de to stityper, der er under afprøvning.

Foto: Søren Tobberup Hansen.

Kuld størrelsen stiger og stiger i de danske farestalde, og derfor bruger danske soholdere i stadig større grad ammesøer, der passer de grise, som der ikke er plads til hos deres egen mor.

Da kuld størrelsen forventes at fortsætte op flere år ud i fremtiden, arbejder Seges Svineproduktion på en faresti med plads til de mange grise, som de danske søer får.

»Vi bliver udfordret på, at de danske søer ikke kan passe kuldene selv, og at det er unaturligt, at grisene byttes rundt. Samtidig er de mange flyt af grise arbejdstungt, og vi ved, at flyt af gris påvirker tilvæksten«, fortæller Vivi Aarestrup Moustsen, chefforsker hos Seges Svineproduktion.

FIRE BESÆTNINGER TESTER STIER

Hun leder et projekt, der skal imødekomme udfordringen med større kuld og brugen af ammesøer. Løsningen kan være

udvikling af større løsdrifts-farestier, som siden august 2019 er blevet testet.

Fire besætninger er med i forløbet, der foreløbig har en slutdato ved udgangen af året.

De første erfaringer er lovende, melder Vivi Aarestrup Moustsen.

»Vi arbejder med version nul af stierne her. Vi lærer noget hele tiden, men tanken er at have fire-seks flere grise, end soen har patter. Samtidig har vi noget supplerende mælk til pattegrisene. De foreløbige erfaringer er overordnede positive. Hvis vi kan få 18 fravænnede grise, der generelt er ensartede, ud af stien som her, så er der potentiale, for vi er ikke startet på at finpudse stiernes indretning endnu«, siger hun.

Hos Hans Rasmussen fra Give, der er tilknyttet projektet, er der indrettet 18 stier til afprøvning. I ti af dem afprøves faringer uden beskyttelsesbøjle, mens otte stier har bøjle, der flyttes efter nogle dage.

Desuden er dimensionerne forskellige. En sti er 2,3 gange 2,8 meter svarende til 6,44 kvadratmeter, mens en anden er 2,6 gange 2,6 meter svarende til 6,76 kvadratmeter.

»Det er lidt større stier, end vi ellers arbejder med i løsdrift, hvor normalen snarere er 5,8 til 6,3 kvadratmeter«, forklarer Vivi Aarestrup Moustsen.

Indretningen af bunden af stierne er også forskellig ift. udformninger - der er bl.a. gjort brug af Nooyens særlige blå coated gulv.

Fra sidelinjen følger Hans Rasmussen spændt med i projektet.

»Jeg er meget positivt over for projektets perspektiver med færre ammesøer, og indtil videre har det været spændende for mig at følge med i«, siger Hans Rasmussen.

Han oplever, at en lidt højere fravænningsvægt, som er opnået i forsøgsstierne, udmønter sig i bedre grise i smågrisestalden.

»Grisene fra forsøgsstierne tager hurtigere fra i smågrisestalden, så mælkeanlæg er da noget, vi overvejer at installere i vores øvrige farestier«, siger han.

Selv om projektet stadig kun er kommet lidt ud over stepperne og ikke er i nærheden af nogle konklusioner, så er Vivi Aarestrup Moustsen klar i mælet over for de producenter, der overvejer løsdrift i farestalden.

»Dem, der vil have løsdrift, skal bygge større end dem, der byggede farestier i 2014. Ellers ender man med at få mange ammesøer og risikere tre ugers fravænnelse for nogle grise, fordi tingene bliver klemte. Grisene skal være tungere ved fravænnelse også især med tanke på, at zink udfases i 2022«, konkluderer hun.

For Vivi Aarestrup Moustsen er nogle af de næste skridt sammen med de tilknyttede firmaer at optimere på indretningen i stierne og finde den rette plads til supplerende ernæring med foder og mælk og eventuelt gøre brug af to mælkekopper i hver sti.

FAKTABOKS

Projektet

Seges arbejder med Vissing Agro og Skiold Jyden om udvikling af nye store stier til løsdrift i farestalden.

I fire besætninger testes forskellige stityper.

Projektet løber frem til udgangen af 2020.